

SLOWLY

Estem a punt de començar l'Advent . Temps d'espera ... i d'esperança . Aquestes dues paraules , espera i esperança ens remetent a un ritme vital diferent , on el compàs dels esdeveniments no ho marco jo , sinó que els esdeveniments van marcant el seu propi ritme i jo he de saber donar a cada moment el seu *tempo*. Et presentem un vídeo que ens convida a marcar un ritme vital diferent , a plantejar-nos, de nou , com volem viure : si en zones superficials o viure a fons .

{youtube} [o_IX6vcIfwM](https://www.youtube.com/watch?v=o_IX6vcIfwM) {/youtube}

- Primera pregunta important: Sóc conscient que el temps no és meu, que m'ha estat donat, que és un regal? Com ho administro ? □ Marco el ritme de la meua vida o m'ho marquen?
- Personalitzo meua vida ? Estableixo prioritats ? O visc un temps deshumanitzat ? Sóc capaç d'aturar-me i preguntar-me pel sentit del que faig ?

- Respecto els temps i ritmes de les persones que m'envolten ? Accepto el "temps de Déu" ? Deixo que la providència marqui el *tempo* de la meua vida ?
- Tinc temps per a Déu ? Per trobar-me amb Ell en la pregària , en l'Eucaristia , en els germans / es? O els meus criteris d'eficiència i eficàcia vitals van per un altre camí ...

I , per ajudar-te a meditar , un fragment de l'Evangelí (Lluc 13 , 6-9) :

Jesús un dia va explicar aquesta paràbola als seus deixebles:

--Un home tenia una figuera plantada a la seva vinya. Va anar a buscar-hi fruit i no n'hi trobà. Llavors digué al qui li menava la vinya:

»--Mira, fa tres anys que vinc a buscar fruit en aquesta figuera i no n'hi trobo. Talla-la. Per què ha d'ocupar la terra inútilment?

»Ell li respongué:

»--Senyor, deixa-la encara aquest any. La cavaré tot al voltant i hi tiraré fems, a veure si dóna fruit d'ara endavant. Si no, fes-la tallar.